

papierwinkel schijnzekerheid. Om zeker te weten dat de volmacht door de patiënt zelf is ingevuld, zou de persoon die de medicatie ophaalt niet alleen zijn eigen identiteitspapieren moeten meenemen maar ook die van de patiënt. In de zorg loopt, terecht, een project om de

administratieve lasten terug te dringen. Als wij ons als apothekers zelf nieuwe administratieve lasten opleggen, zonder dat duidelijkheid bestaat of dit werkelijk noodzakelijk of zinvol is, zijn we aan het hozen in een leuke boot. ■

‘Bewaak medische data patiënt’

In het kader van de medische behandelovereenkomst moet een apotheker ook voor het verstrekken van geneesmiddelen aan anderen dan de patiënt controleren of dit gebeurt met toestemming van de patiënt, stellen advocaten Catelijne Bach en Rik Geurts in reactie op de opinie van Raymond Kolman.

Apotheker Raymond Kolman heeft gereageerd op ons artikel in het *Pharmaceutisch Weekblad* van 6 juli 2018 naar aanleiding van een uitspraak van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag. Hierin werd aan de betrokken apotheker een waarschuwing opgelegd na het meegeven van een medicatieoverzicht aan de ex-vriendin van een patiënt.

Terecht merkt Kolman op dat het jammer is dat we niet meer weten over de feiten in deze zaak. Hij vraagt zich in dit verband af of het briefgeheim niet van toepassing was; het briefgeheim is een grondwettelijk verankerd recht, op grond waarvan het verboden is om zonder toestemming post van een ander te openen en te lezen. Wij gaan ervan uit dat het briefgeheim van toepassing was, maar dat de ex-vriendin dit heeft geschonden door de brief te openen en het medicatieoverzicht te lezen.

Toch heeft het tuchtcollege gekozen tot het opleggen van de maatregel. Wij kennen de afwegingen van het college niet, maar gaan ervan uit dat een behandelaar meer beschermingsmaatregelen moet nemen, dan enkel het op naam stellen en dichtplakken van een envelop. Dit ligt in lijn met de verplichting van iedere zorgverlener om zijn informatiesysteem adequaat te beveiligen tegen inzage door onbevoegden.

Kolman vraagt verder of het verstrekken van een complete afleverhistorie hetzelfde is als het meegeven van een geneesmiddel met daarop de naam van de patiënt. Strikt genomen is dat uiteraard niet hetzelfde. Een complete afleverhistorie bevat immers veel meer informatie dan zichtbaar is op een enkel geneesmiddel. Echter, in beide gevallen zijn er medische gegevens van een patiënt zichtbaar. Dit zijn juist gegevens die een behandelaar in het kader van de medische behandelovereenkomst geheim moet houden.

Aan de mate van zorgvuldigheid waarmee een behandelaar met deze gegevens moet omgaan worden hoge eisen gesteld; bij inzage van een medicatieoverzicht

door een ander dan de patiënt moet de apotheker daarom controleren of dit gebeurt met toestemming van de patiënt. Hetzelfde geldt als er geneesmiddelen worden opgehaald door een ander dan de patiënt.

Alternatief voor volmacht

We zijn het verder eens met de opmerking van Kolman dat een persoon die een volmacht meebrengt naar de balie van een apotheek, moet kunnen aantonen dat deze volmacht daadwerkelijk afkomstig is van de patiënt. In ons artikel hebben wij ons al in lijn met zijn reactie uitgesproken over de administratieve rompslomp die het werken met volmachten met zich kan meebrengen.

We hebben daarom ook andere suggesties voor een oplossing gegeven, waaronder het in overleg met de patiënt in het informatiesysteem registreren van één of meerdere personen die bevoegd zijn om namens een patiënt medicatieoverzichten of geneesmiddelen in ontvangst te nemen. Ook hierbij zal de apotheker extra handelingen moeten verrichten, maar wellicht is deze maatregel minder arbeidsintensief dan het werken met een volmacht.

Over de auteurs

Catelijne Bach en Rik Geurts zijn werkzaam als advocaat bij Van Iersel Luchtman Advocaten en zijn beiden lid van het Brancheteam Zorg van dit kantoor.

